

Sexe, mentides i calories per minut

Com que supose que l'últim informe del Kinsey Institute encara no circula per les llibreries del país, i que per tant els nostres lectors no tenen accés a tan imprescindible volum, miraré de posar-los al corrent de les últimes novetats. El primer informe Kinsey, ja fa molts anys, va servir sobretot per a revelar la devastadora ingnorància del públic sobre el sexe, teoria i pràctica. Se suposava que havia de servir també per a ajudar a superar tan universal i nefast desconeixement de la matèria. L'*Informe Kinsey* esdevingué un clàssic i un *best-seller* (només superat com a *best-seller* per l'*Informe Hite*, més directe i divertit), però sembla que no prou.

Ara, un nou informe Kinsey revela que aquell informe Kinsey, finalment, va servir de ben poc. Els han passat un test sobre la matèria a 2.000 adults, i el resultat és el següent: ni un sol ha contestat bé les divuit preguntes; només cinc n'han contestades setze; i en total només poden considerar-se aprovats en l'assignatura una mica més del 50% (algunes dones més que homes, per cert). Tot això, després dels anys seixanta i setanta de suposada revolució sexual, després de tants programes d'educació (?) sexual a les escoles, després de la difusió massiva de programes televisius, de publicacions, revistes, articles, vídeos, *sex-shops*, cines porno, cabines, condons, pamflets, campanyes il·lustrades contra la sida, literatura eròtica, premis de narrativa vertical, i la magnitud de la tragèdia. No ha servit de res.

La major part de la gent, doncs, continua mantenint sobre el sexe els mateixos pre-judicis (judicis previs a cap comprovació) que tenia abans del vell informe Kinsey. La majoria continua pensant, possem per cas, que la pràctica manual solitària, coneguda per l'antiestètic nom de masturbació, és perjudicial per a la salut. Com si fóra nicotina i quitrà. Més de tres

quartes parts ho fan –ells una mica més que elles, però no hi ha tanta diferència, que això és un altre error general–, però sembla que molts ho fan pensant que causaran malalts, i així no sé quin gust li poden trobar. També pensa la majoria consultada que l'activitat sexual s'acaba a partir dels seixanta anys: no han valgut de res ni tan sols els casaments de famosos i actius octogenaris, ni l'alt exemple procreatiu i clàssic de sir Charles Chaplin, ni les fúries de Picasso, ni Gala de Dalí funcionant a ple rendiment fins a prop dels noranta. La gent no té cultura.

No té cultura literària, científica, ni general bàsica. Un altre cas: bona part del personal creu que la relació anal entre persones sanes, no portadores de virus, no infectades, pot provocar la sida. Gran èxit de les campanyes informatives. I continuen pensant –que Santa Llúcia els conserve la vista– que les dones normals tenen orgasmes només per via de clavada de penis en conducte regular. Freud també ho pensava. I l'autor d'un clàssic de la narrativa eròtica com *Fanny Hill*, també, poc més o menys. També pensa la majoria que la majoria (dels homes) té afers extraconjugals. És comprensible: els homes ho pensen per ganes o per enveja. Les dones ho pensen per la precaució de

malpensar. Per desgràcia per a molts, no és cert. Almenys als EUA: ja m'ho *temava* jo, que diu la gent de per ací dalt. I em *temo*, també, que això és igualment aplicable a aquesta banda de l'Atlàntic.

¿Algun exemple més, dels errors compartits? Vegem una pregunta: ¿com és de llarg, de mitjana, un penis en erecció? O siga, ¿quines són les mesures normals i corrents, per sota de les quals és poc i per damunt és un fenomen? Els americans no ho sabien, però supose que vostès sí. Per si de cas, la resposta correcta és: entre 13 i 18 centímetres, i perdonen. ¿Té això una importància substancial per a la major part de les possibles beneficiàries? La resposta correcta és: no. Però la majoria dels enquestats pensaven que sí. I així successivament.

La senyora June Reinisch, directora del Kinsey Institute i coautora de l'informe, pensa que el llibre (540 pàgines) "és ideal per a tenir-lo al quarto de bany, i allà anar-lo llegint trosset a trosset". Perfecte. Molt millor que llegir Dostoievski en el mateix lloc i posició. I molt més il·lustratiu des de tots els punts de vista. Com ara aquest: tothom sabia que *fer-ho*, siga sobre el llit, sofà o catifa, consumeix energia. És una pura obvietat, i en això no anava errat el personal, per ignorant que fóra. Ara l'Institut Kinsey ens informa que aquesta activitat –si és activitat i no només pessigolles, és clar– consumeix exactament 6'4 calories per minut. Pot substituir, per tant –i amb avantatge de gust, comoditat i economia– altres mètodes de perdre pes com són gimnàsies, massatges, saunes o dietes. Tiren mà de calculadora: tantes calories vull (o volen tots dos) perdre, doncs tants minuts de pràctica intensiva. Deu minuts, 64 calories. Cent minuts, 640 calories. Si resulta efectiu, poden escriure una carta de reconeixement a la Universitat d'Indiana.